

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2526). จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- _____. (2545). คู่มือบริหารจัดการแนะแนว. กรุงเทพฯ: กุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). คู่มือครูประจำชั้นและครูที่ปรึกษา. กรุงเทพฯ: กุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต. (2540). การให้บริการปรึกษาทางโทรศัพท์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.
- _____. (2543). คู่มือดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ร.ส.พ.
- กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม. (2541). สารานุกรมพฤติกรรมเด็ก. กรุงเทพฯ: ดันธรรม.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). การให้คำปรึกษานอกกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.
- กานต์ระวีรัตน์ จรามร. (2544). การศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยืดหยุ่นบุคคลเป็นศูนย์กลาง และการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความท้าทายในการดำรงชีวิตของผู้ติดเชื้อเอดส์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กาญจนา สุภัทร ศรีวิจิตรวรกุล. (2545). เปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวโรเจอร์ส และการใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพที่มีต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน ในสถานประกอบการอุตสาหกรรม. วิทยาลัยแพทยศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา จิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขวัญดา บุญวาส. (2541). ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมแบบกลุ่มที่มี ต่อพฤติกรรมการแสดงออก ที่เหมาะสมกับเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครวัดพระ. วิทยาลัยแพทยศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คมเพชร ฉัตรสุกุล. (2530). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2546). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2547). ทฤษฎีการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- คัตนาค์ มณีศรี. (2546). กิจกรรมพัฒนา EQ สำหรับระดับอนุบาล-มัธยม. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ทบุ๊คส์.

- จิตรสุตา บุรี. (2549). ผลของการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อความวิตกกังวลของมารดาที่คลอดทารกน้ำหนักน้อย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนวัฒน์ ศรีสอ้าน และณัฐพงศ์ เกศมาริช. (2545). เกมและกิจกรรมพัฒนาชาวปัญญาหลายแบบ MI (Multiple Intelligences) และลักษณะนิสัย (Life Habits) ในทุกชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: แบรินเน็ต (ในเครือเอ็กซ์เปอร์เน็ท).
- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกุนนทีรุทธวารินวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชาติรี บวรเวสสะ. (2542). การพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาตนเองแบบร่วมมือระหว่างเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนประถมศึกษาวัดโปรยฝน จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกมล ชาญสาธิตพร, ชัยวัฒน์ วงศ์อาษา และศิริกุล อิศรานุกฤษ. (2545). สัมพันธภาพในครอบครัวการยอมรับจากเพื่อนกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นตอนต้น. วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 32 (2), 131 - 137.
- ณัฐวัฒน์ งามสมุทร. (2552, 24 ตุลาคม). เพื่อน...คนที่ทำให้ชีวิตเป็นสุข. เคลวินส์, หน้า 24.
- ดวงมณี จงรักย์. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น.
- ดวงหทัย ขาดพิสุทธิกุล. (2547). มิตรไมตรีไม่มีประมาณ. กรุงเทพฯ: เฟื่องฟ้า.
- คุณณี สุทธิปริยาศรี. (2542). ทักษะชีวิตการค้นพบตนเองด้านสุขภาพ. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ตะวัน แวงโสธรณ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับการร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนประจำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธัญลักษณ์ เพ็ชรหมู่. (2548). เพื่อนในจินตนาการในเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญชนก สิริสุขชัยวุฒิ. (2541). การศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2541). วิเคราะห์ปัญหาสำคัญในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นนทียา ฉายศรีศิริ. (2545). ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวแบบทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรา สมประสงค์. (2539). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษาที่เน้นอารมณ์และความรู้สึก. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคนิคการปรึกษาเบื้องต้น เล่ม 1 หน่วยที่ 3 (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2542 ก). ทำอย่างไรจึงจะได้เพื่อนแท้. กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์. (2542 ข). ศิลปะการสร้างมิตรภาพ. กรุงเทพฯ: สามัคคี (ดอกหญ้า).

นันทวล สุกกานันต์. (2541). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลและกลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อ พฤติกรรมการแสดงออกในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เนตรนภิส สำราญทรัพย์สิน. (2541). การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการ ปฏิบัติตนกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ใน อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประเทือง ภูมิภักตราคม. (2540). การปรับพฤติกรรม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.

ประสงค์ สังกะไชย. (2546). การเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครราชสีมา: โคราซพรินติ้ง.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2547). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้น จำกัด.

_____. (2549). มนุษย์สัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงเพชร สุรัตนกวีกุล. (2542). มนุษย์กับสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิริยาภรณ์ ประเทืองเศรษฐ์. (2543). บทบาทบิดา บทบาทมารดาและการปรับตัวกับเพื่อนของวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ชรรมาเปรส.

แพรวเพ็ช พัชรภินันต์. (2549). ผลการศึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อสุขภาพจิตวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทรา สาริชีวิน. (2543). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางเพื่อลดความเครียดที่มีต่อการดำเนินชีวิตของมารดานอกสมรส ในระยะตั้งครรภ์ บ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มนทกานต์ กุลวิจิตรรัตน์. (2551). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มลวดี สายจำปา. (2544). ผลการจัดกิจกรรมการใช้เพื่อนช่วยและกิจกรรมการกระจำจ้านิยมต่อความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2542). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2534). มน 102 มนุษย์กับการใช้เหตุผลและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็ก 2002.

(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

_____. (2549). เอกสารการสอนชุดวิชา พัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู (พิมพ์ครั้งที่ 9).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

บรรจบ ผิวอ่อน. (2535). ผลของการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อน
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญาณินพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ระวีวรรณ คำสม. (2541). ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม โดยใช้กลุ่มเพื่อน
ช่วยเพื่อนที่มีต่อ การปฏิบัติตนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
วัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

รัตนา คำนปรีดา. (2543). ผลการฝึกทักษะการดูแลสุขภาพด้วยตนเองและการให้คำปรึกษาตามแนว
ทฤษฎีโรเจอร์สที่มีต่อพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี
ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุจิรา คงสง. (2546). ผลการใช้โปรแกรมความฉลาดทางอารมณ์ ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ลักขณา ศรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.

วรรณวดี พรหมสุรินทร์. (2541). การเปรียบเทียบผลของการฝึกการลดความอ่อนไหวอย่างเป็น
ระบบเป็นรายบุคคลและการ ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแบบยี่ดบุคคลเป็นศูนย์กลาง
เพื่อลดความวิตกกังวลในการคบเพื่อนต่างเพศของนิสิตชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยา
การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

วราภรณ์ ตระกูลสฤณย์. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วสินี นุกคอกไม้. (2541). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมที่มีต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบึงบาอำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วัชร ทรัพย์มี. (2533). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

_____. (2546). ทฤษฎีให้บริการปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันรพ กุศล. (2541). การใช้กรณีศึกษาในการให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาวิธีคิดตามแนวโยนิโสมนสิการ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาในโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วัลนิภา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:

โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮาส์.

วิจิตร อาวะกุล. (2542). เทคนิคมนุษยสัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮาส์.

วิทยา นาควัชระ. (2543). คนรู้ใจ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

วิภาดา อังสุมาลิน และศรีนทิพย์ สติรศิลป์. (2546). วิธีเสริมสร้างทักษะทางอารมณ์และสังคมของเด็ก. กรุงเทพฯ: กรุสกาลาดพร้าว.

วิไลลักษณ์ รุ่งเรืองอนันต์. (2544). ผลของความใกล้ชิดและการรับรู้ความรุนแรงของสถานการณ์ต่อการให้อภัยระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ฉันเพื่อน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒิชัย ไชยรินคำ. (2543). เปรียบเทียบผลของดนตรีบำบัดและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยี่สิบบุคคลเป็นศูนย์กลาง ที่มีต่ออัตมโนคติของวัยรุ่นในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี วัยเด็กตอนกลางเล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____. (2544). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา) (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2541). บุคลิกภาพของคนเราเปลี่ยนแปลงกันได้. วิทยาสาร, 97 (6 - 8), 30 - 31.

สถิต วงศ์สวรรค์. (2539). การพัฒนาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.

สมพร สุทัศน์ย์, ม.ร.ว. (2531). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2547). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ด้านสหวิชาการพิมพ์.

_____. (2548). มนุษยสัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพร เจริญสกุล. (2538). การฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกและการสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหงสประสาธน์ประสิทธิ์ อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมโภชน์ อนนทสุข. (2552). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). ชลบุรี: กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศรี กิตติพงศ์พิศาล. (2543). ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกคนพิการให้เป็นที่ปรึกษาของเพื่อนที่มีต่อการยอมรับตนเองของผู้ได้รับการฝึก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุขุมพร เค-ไพบูลย์. (2544). ทำอย่างไรเด็กจึงจะภูมิใจในตนเองและมีความสุข. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.

สอาด มะลิกุล. (2549). การสร้างมิตรและเพื่อนแท้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

สิรินาถ สนตุ่น. (2544). เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแบบยืดหยุ่นและเป็นศูนย์กลางและการใช้จดหมายบำบัดที่มีต่อความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิสุทธิรังสี จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุจิตรา พรหมนาธิป. (2549). มนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สุชา จันทรโสม. (2541). จิตวิทยาเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาดา วงศ์ใหญ่. (2545). สุขภาพจิต. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สุทัศน์ ชัดสีโส. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางต่อความวิตกกังวลด้านการเรียน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุเมธ แสงนันทนวล. (2541). พัฒนาความสัมพันธ์อย่างไรให้ผู้คนสนุกสนาน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บิ๊กแบงก์.

- สุวิมล ผู้ดี. (2548). ผลของการให้คำปรึกษาแบบยี่คนบุคคลเป็นศูนย์กลางที่มีต่อความรู้สึกถึงคุณค่าในตนเองและภาวะอารมณ์ซึมเศร้าของผู้พยายามฆ่าตัวตาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสาวลักษณ์ สนธิวงศ์เวช. (2548). ผลของการใช้กลุ่มสติบำบัดต่อการปรับตัวทางอารมณ์ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แสนชัย โพธิ์สินธุ์. (2546). การศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สกับการให้ข้อเสนอแนะที่มีต่อการตระหนักรู้ค่านิยมในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องค์การคำของคุรุสภา. (2544). พจนานุกรมนักเรียนฉบับปรับปรุง (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว
- อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). การปรึกษากลุ่ม *Group Counseling*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนรรฆวี ปิยะกาญจน์. (2551). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีการเผชิญความจริงที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของเด็กและเยาวชนในสถานคุ้มครองประพฤติ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิชาติ แสงบุญราศี. (2549). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยี่คนบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาภา จันทรสกุล. (2535). ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารมณ มัดตะเดช. (2542). การศึกษาการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. ปรียญวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

อารีย์ บัญญัติ. (2540). การพัฒนาแบบวัดการปรับตัวกับเพื่อนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารการสอน. (2549). ชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

Baker, C. R. (1985). A comparison of individual and group therapy as treatment for sexually
adolescent Females. *Dissertation Abstracts International*, 4(10), 419.

Corey, G. (2008). Theory and practice of group counseling. (6th ed.). Belmont, CA: Thomson
Learning. Brooks/ Cole.

_____. (2008). *Theory and practice of group counseling*. Belmont, CA: Brooks/ Cole.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed). New York: Harper Collins.

Danger, S. E. (2003). *Child-centered group play therapy with children with
speech difficulties*. Unpublished doctoral dissertation, North Texas University,
Dental, TX.

David, A., Vermeersch, J. L., Whipple, M. J., Lambert, E. J., Hawkins, C. M.,
Burchfield, J. C., & Okiishi. (2004). Outcome questionnaire: Is it sensitive to
changes in counseling center clients? *Journal of Counseling Psychology*, 1, 38 - 49.

David, L. V., & Meifen, W. (2005). Adult attachment and help-seeking intent: The mediating
roles of psychological distress and perceived social support. *Journal of Counseling
Psychology*, 347, 350 - 354.

Dong, Y. L. (1977). Evaluation of a group counseling program designed to enhance social
adjustment of mentally retarded adults. *Journal of Counseling Psychology*, 4, 318 - 323.

Hansen, J. C., Warner, R. W., & Smith, E. M. (1976). *Group counseling: theory and process*.
Chicago: Rand McNally.

Heidi, G. K., Charles, E. S. (2000). *Short-term play therapy for children*. New York:
The Guilford Press.

Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson
Wadsworth.

Maher, C. A. (1969). *Group counseling in school*. Boston: Houghton Mifflin.

- Maureen, T. H. (1954). *Ability grouping and student friendship*. Notre Dame, IN: University of Notre Dame.
- Monroe, A. B., & Melissa, F., Richard, G. H. (2003). Social phobia and difficulties in occupational adjustment. *Journal of counseling psychology*, 109, 113 - 118.
- Ohlson, M. M. (1970). *Group counseling*. New York: Harcourt, Brace and World.
- Patterson, C. H. (1991). *Counseling the emotionally disturbed*. New York: Harper & Row.
- Prout, T. H., & Brown, D. T. (2007). *Counseling and psychotherapy with children and adolescents theory and practice for school and clinical settings (4th ed.)*. NJ.: John Wiley & Sons Hoboken.
- Putallaz, M., & Gottman, J. M. (1981). An interactional model of childrens entry into peer groups, *Child Development*, 52, 986 - 94.
- Samulewicz, E. (1975). The effects of critical thinking and group counseling upon behavior problem students. *Dessertation Abstracts International*, 36(5), 2645.
- Smith, A. T. (2006). *Raging in service of the self: exploring a five year-old boy's aggression within his Play therapy*. Masters Thesis, Rhodes University, Grahamstown, Eastern Cape, South Africa.
- William, M. L., Saba, R. A., Geoff, S., Joshua, H., Kwesi, D., & Theodore, P. J. (2004). Using social class in counseling psychology research. *Journal of Counseling Psychology*, 1, 3 - 18.
- Winer, B. J., Brown, D. R., & Michels, K. M. (1991). *Statistical principles in experimental design (3rd ed.)*. New York: McGraw - Hill.